शतभिषजि शौण्डिकाना-
मजैकपे द्यूतजीविनां पीडा।
कुरुपाञ्चालानामपि
करोति चास्मिन् सितः सलिलम् ॥ ३४ ॥
अहिर्बुध्ने फलमूल-
तापक्षयायिनां च रेवत्याम्।
अश्विन्यां हयपानां
याम्ये तु किरातयवनानाम् ॥ ३५ ॥
चतुर्दशे पञ्चदशे तथाष्टमे
तमिस्रपक्षस्य तिथौ भृगोः सुतः।
यदा व्रजेद्दर्शनमस्तमेति वा
तदा मही वारिमयीव लक्ष्यते ॥ ३६ ॥
गुरुर्भृगुश्चापरपूर्वकाष्ठयोः
परस्परं सप्तमराशिगौ यदा।
तदा प्रजा रुग्भयशोकपीडिता
न वारि पश्यन्ति पुरन्दरोज्झितम् ॥ ३७ ॥
यदा स्थिता जीवबुधारसूर्यजाः
सितस्य सर्वे ऽग्रपथानुवर्तिनः।
नृनागविद्याधरसङ्गरास्तदा
भवन्ति वाताश्च समुच्छ्रितान्तकाः ॥ ३८ ॥
न मित्रभावे सुहृदो व्यवस्थिताः
क्रियासु सम्यग्न रता द्विजातयः।